

НОВОТО ЧОВЕЧЕСТВО

БЕСЕДИ ОТ УЧИТЕЛЯ

ВТОРО ИЗДА

СОФИЯ
1947

Новото човечество

Темата на моята беседа ще бъде: „Новото човечество.“

Аз ще разгледам този въпрос от едно ново становище.

Новото в света, това е изгряващото слънце, а старото — слънцето, което залязва. Това е закон в природата. Този закон не го твърдя само аз, но и всяка майка и всеки баща. Когато младата мома и младият момък се задомят, първото дете, което се ражда в дома им, е изгряващото слънце, надеждата на тяхното бъдеще. Ако мислим, че новото носи някаква пакост, че разстройва обществото и цялото човечество, това е едно криво схващане за ония велики принципи, които действуват в живата природа. Тогава, ако имаме такива схващания, защо ни са ония деца, които носят беди на родителите си? Колко дни, колко нощи майките са прекарвали без почивка и без сън за това ново дете, което не знае още да говори, за тази нова идея! Тази нова идея е най-напред още неопределена, но майката има способността да схваща, да се вслушва и разбира езика на това ново същество, на това малко дете. По същия начин в едно общество, в един народ има хора с чутки души, в които съзнанието е развито, сърцето повишено на една по-висока степен, и те схващат тази нова идея, на която са деца, на която са носители. А съвременните хора, които не разбират носителите на тази нова идея, казват: „Тия хора са анархисти, комунисти, еретици, сектанти и т. н.“ Но това са имена без смисъл. Ако ние разсъждаваме така, питам

тогава: каква е разликата между един комунист, който живее със своите разбирания, и друг, който живее със своите стари разбирания, и трети, който живее със своите нови разбирания? Разликата седи в това, че този, който живее с новите идеи, усеща, че в него има подем, енергия, живот — растене, а другият, който живее със старите идеи, се усеща стар, силите го напускат, той изнемошява, страхува се от бъдещето, мисли за старините си и затова иска да разбогатява, осигурява се в разни банки, в разни дружества. Аз казвам: това са стари хора, които мислят за осигуровки. Най-добрата осигуровка, това е смъртта, това са гробищата на човечеството. Но гробищата не носят никаква нова идея на човечеството, а създават само нещастия и страдания на света! Там, в гробищата, са заровени и царе, и свещеници, и проповедници, и музиканти, и поети — все за своите грехове. Ако ме попитате, защо умират хората, ще ви отговоря: хората умират от своите стари идеи. Тогава как ще възкръсне човечеството? Казвам: станете млади, станете носители на новото Божествено учение, на което емблемата е братството. Братството, но в какво седи то? — Онзи, който се нарича твой брат, трябва да е готов да жертвува живота си, имота си и честта си — всичко за тебе. Когато един велик народ схване идеите на това братство, той трябва да е готов да жертвува всичко за тези идеи. Не жертвува ли, там няма никакво братство, никакво равенство. Когато някой проповядва великата идея, че има Господ, а не жертвува своя живот, имот и чест за Него, той не е разбрал великото учение на живота. Това е братство и равенство, туй е проповядвал Христос.

Нека се върнем назад, да приложим Христовото учение, защото в него е избавлението на света. Какво е учил, какво е проповядвал Христос? — Той е учил тази велика идея на новото човечество. Кои са отличителните качества на човека от новото човечество?

Еврейските пророци още от преди 2,000 години, като далновидни, са казвали, че Господ ще създаде нови сърца, направени от плът, и в тях ще се засели Духът Му, и ще Го познаят от малък до голям. Затова няма да се говори, има ли или няма Господ. Всеки ще стои под смоковницата си, без да се страхува. Между всички ще настане мир и любов, ще обърнат оръжията си в сечива и рала и няма да се бият: войните ще бъдат изключени.

Христос е поставил двата принципа, т. е. новото и старото човечество в следното съотношение: разумният човек, който е разбрал смисъла на живота, е съградил къщата си върху канара. Дошли реки и ветрове, но не могли да я съборят. Под „канара“ се разбират здравите принципи на живата природа. А неразумният човек, който не е разбрал смисъла на живота, е построил къщата си на пясък, но дошли реки, бури, ветрове и я съборили. Реките, бурите са ония хора, които живеят без принципи. Те предизвикват пертурбациите в обществения живот; те са, които събарят къщата, построена на пещъчлива основа. Следователно, тези две култури — стара и нова — лежат върху два принципа. Съвременното старо човечество служи още на своя егоизъм и в този смисъл не може да има братство. А новото човечество служи на алтруизма. Егоизмът е определен да стане слуга на човечеството.

И тъй, новите идеи не обхващат само благото на отделния човек или на обществото, но и благото на всички разумни същества. Под „разумни“ същества аз разбирам изобщо всички същества, защото няма същество, което да не е разумно. Ако вие сте глух и някой ви казва нещо, а вие не го чувате, чудите се, защо не разбирате този човек, къде е погрешката? Грешката не е в оня, който говори, а в този, на когото ухото не е чутко, за да схване това, което се говори. Дойде някой спял, и като такъв

не може да схване света, но светът не е тъмен, а чувствата на този човек са неразвити.

Следователно, сегашното общество се нуждае от развиване на тия чувства. И това общество сега се развива по един велик закон. И природата днес не е такава, каквато е била преди милиони години. На всеки 100 милиона години вътре в природата става един велик преврат. Ако ви запитам: от колко милиона години съществува нашата слънчева система, ще ми кажете, че някой от съвременните учени й дават 100 милиона години, други — 200 милиона, трети — 500 милиона и т. н. Окултната наука казва, че от създаването на нашата слънчева система досега има 250 милиарда години. Това са данни, които не могат да се докажат, нито да се опровергаят. Това са само твърдения. Нещата може да се доказват само при известни условия, като приемем известни аксиоми и максими; но изобщо, за да се разбере една истина, необходими са известни данни. А в света такива доказани истини са малко. Вземете, например, да докажете една близка идея до вас: има ли човек душа или не. Аз казвам, че половината от сегашната интелигенция отрича тази идея, а другата половина я поддържа, но и едните, и другите не могат да я докажат или отрекат. Когато запитахме някого, има ли душа, каква е нейната форма, ще отговори: „Има душа, но каква е формата й — не знаем.“ Ние можем да доказваме само неща, които имат форма, съдържание и смисъл, а неща, които са без форма, без съдържание и смисъл, нито доказваме, нито отричаме.

Аз ви говоря за една идея, близка до вашите души. Това, за което ви говоря, е наследено у вас. Вие имате известни идеали, стремежи, копнежи, но те се изразяват по разни начини. И всеки от вас си има свои стремежи. Младият момък, например, си търси своята възлюбена. Старият човек ще каже: „Това са глупости, едно време и аз се занимавах с

тези работи, но сега мене не ми трябва мома.“ Но за младия момък не е така. Той по цели нощи не спи, рано става, ходи натук-натам, търси своята мома с черните очи. Майката се чуди, какво става със сина, бащата също. Синът казва: „Новата идея е, която ще донесе в мене новия живот, нея търся аз.“ Кой е на правата страна, младият или старият? Аз казвам — младият. Едно време лисицата минавала покрай една ябълка и високо на един клон видяла закачен един къс хубаво сирене. Погледнала го, отминала и казала, че не струва нищо. — Защо? — Защото е далеч, не може да го стигне. Но ако беше долу, близо при нея, щеше да каже, че по-хубаво сирене от това няма.

За новото човечество има загатвания тук - таме в Новия Завет, в Откровението. Евангелист Иоан още преди 2,000 години е видял бременната жена с тази велика идея „новото човечество“, и той е определил числото на тези избраници, носители на тази идея, 144,000 души. Като съберете числата $1 + 4 + 4 = 9$. Числото 9 е резултат на една еволюция на хората, които имат всички положителни, благородни качества. Някои ще кажат, че тези 144,000 души са горе на небето. Не, тези хора са сега тук, на земята, те са дошли вече на земята и са се въплотили между образованите хора. Едни от тях са писатели, други поети, учени, и всички подтикват човечеството в пътя към новата идея, към Божественото. Те са врагове на онзи мрак, на ония окови, които сковават човечеството. И това брожение, този велик преврат, който иде сега, се дължи на тях, те ще обърнат тоя свят с главата надолу. Не считайте това за лош признак. Когато някой човек погълне много вода и се задави, у българите има обичай да го обръщат с главата надолу, за да повърне погълнатата вода. И съвременните културни хора са погълнали много нечиста вода, затова те трябва да се обърнат с главата надолу, за да изтече водата. След като изтече всичко нечисто, пак

ще ги обърнат с главата нагоре, и ще започне новият живот. Някои от вас може да кажат: „Какво ни интересува това ново човечество при сегашните страдания.“ Обаче, трябва да знаем, че страданията са една необходимост за развитието на човека. Ние едва сега, в тази епоха, сме започнали да страдаме и сме станали по-чувствителни. И наистина, съвременните хора страдат повече, но тези страдания са нещо благородно и те са, които ще организират обществото. Всяка бременна майка не изпитва ли известни страдания, известни преживявания? Тя страда, докато се сформира детето в утробата ѝ, но когато роди, освобождава се от всякакви страдания.

Следователно, страданието показва, че сме бременни с една велика Божествена идея, и когато детето се роди и бъдем готови като майката да преживеем всички страдания, в нас ще престане скръбта и ще дойде радостта. Често ние сами си причиняваме страданията. Запример, ще ви приведа един анекдот из българския живот. Някой си селянин обичал много яйца, и търсил случай често да си хапва, но не му се отдавало, защото жена му била голяма скъперница. Тя била едра, снажна, и когато мъжът ѝ се осмелявал без нейно знание да си похапне 1 — 2 яйца, тя го набивала добре. Един ден тя припаднала и умряла. Селянинът си казал: „Слава Богу, сега вече ще мога свободно да си похапвам яйца, няма кой да ме бие.“ Взел си 7 яйца и ги заровил в огнището. В това време дошли няколко селянки, комшийки, да споделят скръбта му. Той, като чул стъпки, стреснал се изведнъж, и като забравил, че жена му умряла, за да не бъде бит, извадил набързо яйцата, и ги турил в пазвата си. Селянките му казали: „Голям огън гори в къщата ти.“ — Да, голям огън е, но този, който гори в гърдите ми, в пазвата ми, е още по-голям, отговорил той. Сегашните хора казват: „Големи страдания имаме.“ Казвам: Опечените яйца в пазвата ви са причина за тези страдания. Извадете

ййцата от пазвите си, и страданията ви ще престанат. В съвременната наука това наричат *idée fixe*. Знаете ли, какво е *idée fixe*? Ще ви дам един пример за човек, който е страдал от *idée fixe*. Един господин поставял показалеца на дясната си ръка в кръга, който се образува от съединяването на палеца и показалеца на лявата ръка, и така в продължение на година-две се мъчил да го улови. Той страдал от неуспеха си, и затова се обърнал към един лекар, който веднага съобразил, как да го излекува. Лекарят пхнал показалеца си в лявата ръка на пациента си, който веднага го сграбчил и се зарадвал, че успял да улови пръста си. С това той се излекувал и се освободил от мисълта, която толкова време го безпокоила. Така и съвременните хора, които имат *idée fixe*, искат да хванат пръста си, но не могат. Ами че пръстът е създаден за друга работа, а не да го хващате. Ако искате, може да го хващате по друг начин, а не така.

Сега на земята настава нова епоха, за която съвременният окултизъм казва, че от слънцето иде една нова вълна. Ако се изразя с нови термини, ще бъдат непонятни за вас, и моята беседа ще бъде съвсем отвлечена. Тази вълна, която сега иде, засяга човешките мозъци, и някои хора под нейно влияние стават ексцентрични. Ексцентричен човек е този, който много мълчи, или ако говори много, речта му е несвързана. Това са крайности, които съществуват между хората, но правилното развитие има своята норма. Някои казват, че речта всякога трябва да бъде логична. Според моите схващания, в света трябва да има три вида логики: едната наричам чисто материалистична логика, втората — логика на съзнателния живот, а третата — Божествена логика. В Божествената логика не се допуска абсолютно никаква лъжа, и следователно, за да може човек да работи с първите две логики, трябва да има благородна и

възвишена душа, т. е. да е готов да се жертвува за своите братя, а не да живее само за себе си.

Друго нещо, което трябва да се определи, то е да се докаже, де е истината. За да се провери истината, изисква се време и опит. Всички съвременни учени хора, които ни представят различни теории, изследвания в медицината, техниката, физиката, химията или в друга някоя област, се нуждаят от време, за да се приложат теориите им на опит. Една теория може да е много правилна в своите математически изчисления, но ако се приложи и не даде резултат, тя е неприемлива. Така например, един англичанин в продължение на 25 години се занимавал с един въпрос, проучвал устройството на една летателна машина; за тази цел, той направил точно всичките изследвания, и като бил уверен в изчисленията си, дал едно обявление във вестниците. Едно нещо, обаче, пропуснал — не проверил всичко това на опит. Когато пристъпили към опити с тази машина за хвърчене, според представените от него данни и изчисления, тя не действувала: колелото се движело, но машината не хвъркнала. Освиркали изследователя и с това се завършила неговата работа. Обаче, новите хора, които дойдоха след него, започнаха да изучават живата природа, да изучават устройството в организма на птиците, на техните криле, опашките им, хората усвоиха методите на хвъркането и въз основа на тях построиха хвърчащата машина. Колко голяма беше радостта на съвременното човечество, когато се откри начина, как да се хвърчи из въздуха! Но тези хвърчащи машини — балони, аероплани и чепелини — не се използваха за благото на човечеството, а видяхте, какво направиха с тях през последните войни и колко опасни са тези машини.

Днес хората ми казват: „Разкрийте ни една от великите тайни.“ Казвам: Една от великите тайни е да се научи човек да се излекува, когато е болен, като хвъркне. Когато хората са неврастеници, могат

да се излекуват по тоя начин. Някоя жена е болна. Нека се опита за половин час да похвърчи из въздуха и ще се върне здрава. Утре се разболее мъжът ѝ. Нека го постави и него в балона да го пуснат из въздуха, да похвърчи и той ще се върне здрав. Оздравяването по този начин е лесно, защото въздухът в по-висшите сфери е по-чист. Тук, дето живеем ние, се намираме във въздушна среда, в която има много въглена киселина. И ако сме нервни днес, то се дължи на голямото количество въглена киселина във въздуха, която вдишваме и издишваме, и която почти отравя организма ни. Знаете ли, какво бихте почувствували, като влезете в някой град?

Ако във вас беше развито шестото чувство, или тъй нареченото психометрично чувство, с което са надарени някои хора, и погледнете в някой град, вие бихте се отвратили от атмосферата на този град и не бихте желали повече да живеете там от смрад! Нашите градове и къщи са за такова човечество, като сегашното, с такова обоняние. Затова животът става все по-непоносим. А тези новите, Божествените идеи, които сега идат, носят новия живот в света. Смъртта, която съществува, нещастията, страданията, полудяванията се дължат на съвсем други психични причини, а не на тия, на които ги приписват.

Сегашният живот трябва да се измени в своите форми и съвременният строй трябва да се промени. И прави са хората на новите идеи, които изискват тази промяна. Тая промяна в природата може да стане последователно, но тя ще стане и в живота или последователно, или моментално. По тоя случай турците казват така: „Аллахън зору да вар“, т. е. когато някому главата е дебела, и Господ му каже един или два пъти, какво трябва да прави, а той не взима от дума, за него се налага закона на необходимостта.

И тъй, основната идея на новото учение е братството. Братството трябва да се приложи вътре в

домовете. Майките и бащите трябва да разбират този основен закон на братството, за да могат да създават новите условия за отглеждане и възпитание на децата. Някой младеж е буен, върши пакости. Как постъпват с него според старото възпитание? Изтезават го, затварят го. Но в затвора той изгубва здравето си и държавата го храни. Тоя младеж може да стане отличен гражданин. В него има изблик от енергия, която трябва умело да се впрегне в работа. Казвате за него: „Да, но той е един грешник, престъпник.“ Обществото е създадо такива условия, с които той не може да се бори.

И така, ние вместо да изучаваме живия Господ, живата природа и да постъпваме съобразно с нея, противодействуваме си, като мислим, че в света има много закони. Не, в живата природа има един закон, който тя прилага към всички, и към богатия, и към бедния. Сиромашът казва: „Ами този богатият човек има да яде, да пие, охолно живее, а за мене няма нищо.“ Ти не знаеш, че страданията на този богат човек са задържани за след 40—50 години. Природата не взима ли еднакво мазнините и на богатия, и на сиромаша? Какво иска да каже природата с това, като обира мазнините на хората? Тя иска да им каже: „Вие не сте научили закона на братството.“ И като прочетете първата глава на Битието, ще видите, че Господ казва на Адама и Ева: „Вие ще ядете от всички плодове, но само от един няма да ядете, и в който ден ядете от този забранен плод, ще умрете.“ Забраненият плод, това е съвременният егоизъм. Един човек, който иска да работят за него, а той да живее на гърба на другите, един човек, който иска да се храни за сметка на вдовиците и бедните сирачета, един човек, който иска да се бори с толкова народи, той яде от забранения плод. Ето защо, всички трябва да бъдем последователни в това велико учение. Де е учил Христос да има войни, да се биеш или да се молим за война, да помага Бог на едната или на

другата от воюващите страни? Преди 1000—2000 години това нещо имаше смисъл, но сега вече е отживяло времето си. Де е тази правоверност, за която се парадирва, де е истинското християнство? Аз говоря на тези, които се именуват истински християни. Те трябва да постъпват според Христовия закон, а ония, които не са християни, трябва да постъпват според своите разбирания и закони. Някой казва: „Аз не съм християнин.“ — Какви са твоите закони и разбирания, с които живееш? — Аз съм свободомислящ. — Постъпвай според своята свободна мисъл. Ние трябва да дадем право на всеки човек, защото в него има нещо добро, нещо благородно в душата му. Дайте условия на всеки човек и той може да се повдигне. Живее ли при неблагоприятни условия, той пада.

Аз и друг път съм привеждал примера за един италиански художник и сега пак ще го приведа. Един знаменит италиански художник искал да нарисува образа на Христа, и затова, като обикалял града, вглеждал се в хората, за да намери някое подходящо лице за целта. И наистина, намира един младеж, около 20 годишен и нарисувал по него образа на Христа. Работата излязла сполучлива. След десетина години същият художник решава да нарисува образа на Юда и търси подходящо лице. Намира един млад човек и му предлага да му позира. Този млад човек казва: „Господине, аз ви се чудя, преди десетина години аз ви позирах за Христа, а днес ме викате да ви позирам, за да нарисувате Юда!“. В десетина години само, в порочния живот така се изменило лицето на този младеж, че замязал по външния си вид на Юда.

Мислите ли, че ако една мома върви по лошия път и попадне в един публичен дом, лицето ѝ не ще има отпечатък на този живот? Такава една блудница ми разказваше един ден, че докато разполагала с пари, мъжът ѝ я държал, но след като ѝ излял па-

рите, оставил я на произвола на съдбата, и тя взела кривия път. Тя казва: „Искам да отида на църква, но и там не ме приемат.“ В тази жена има копнеж да живее чист живот, и като се изменят условията, тя ще се повдигне. А за онези свободни жени, които искат да служат на своите чувства, хората казват: „И такива жени трябва за света.“ Казвам: Не, тия наши сестри трябва да ги извадим от блудните домове, не трябва да се изнасилват, а да ги поставим на правия път и да им покажем, как да живеят. Сега идат носителите на новите идеи, на алтруистичните чувства, идеите на Божественото учение, и те са хората, които ще се застъпят за всички онеправдани и паднали. Тези хора не са случайни, те имат признаци на лицата си, в очите си, на ръцете си. Вие ще ги познаете. Ето какви са техните признаци: Ако човекът, носител на новото учение, е лекар, като дойде в дома ти, ще ти донесе всички лекарства, и няма да ти вземе нито пет пари, а ще каже: „Аз служа даром.“ Ако е свещеник, като го извикаш да кръщава, да опява умрели, няма да иска никакви пари, а ще каже: „Аз служа на новото учение.“ Ако е търговец, като човек на новото учение, ще търгува честно; ако е учител, ще работи даром. Вие ще ми възразите: „Ако всички работят даром, светът ще се разсипе.“ Да, сегашният свят ще се промени, но ще дойдат нови разбирания. Някои ще запитат: „Как е възможно да се работи даром, как ще се живее без пари?“ Аз питам: Колко хиляди лева плащат на майката и на бащата, за да отгледат, отхранят и възпитат 4—5 деца? Има ли някакъв закон, чрез който майката и бащата да се задължават да стават 5—6 пъти през нощта, за да наглеждат малките си деца? Няма никакъв закон, никаква конституция, а при това тази работа върви много по-добре, по-естествено, отколкото всички други работи, които се подчиняват на установени от държавата закони.

Следователно, майката и бащата ни дават първия закон, на който трябва да се подчиняваме. Казвам: Ако живеете тъй, както живеят в една къща родителите и децата, ако живеете тъй, както живеят помежду си братята и сестрите, вие сте на правия път. От гледището на новото човечество, нас не ни очаква никаква голяма катастрофа. Действително, в света иде една голяма катастрофа, но тя е за всички ония здания, които нямат солидни основи, за всички онези гнили дървета, които нямат здрави корени. Иде една велика идея, която ще ги събори, но това е един закон, едно проветряване, което ще изчисти всичко гнило, а ще остане само здравото в света.

Като ви дойде някое страдание, не питайте, коя е причината за това нещо. Аз казвам: Слънцето е причина за всички нещастия на земята, за нашите страдания и за нашите радости; то ражда наводненията, епидемиите и всички болести в света, то предизвиква земетресенията, изобщо то е причина за всичко, което става в цялата природа. Но слънцето казва: „Ако ти си умен, ще можеш да използваш разумно моята енергия, аз ще ти принеса всичката благодат, а ако не си умен, ще ти причиня най-големи страдания.“ Слънцето може да измени своята енергия, но то все ще си грее и земята все ще се върти. И ще ви кажа следното: Във висшата механика на окултната наука има едно твърдение, според което при движението на едно колело, на всеки 100 милиона обращения има едно изключение. Такова едно колело е и нашата земя. И тя като обиколи 100 милиона пъти около слънцето, и в нейното движение ще има едно изключение, което ще се изрази или в низходяща степен, катастрофално, или във възходяща степен, благотворно. Такива изключения са ставали много често, такова изключение иде и сега. Нашата земя е направила толкова обращения и е много близо до изключението. Кога ще дойде това изключение, няма да кажа датата. Сега може да

не вярвате, а като дойде този ден, ще го проверите.

Може да приложим този окултен закон и по отношение на слънцето. Когато то направи 100 милиона обращения, ще дойде едно изключение. Съвременните учени казват, че слънцето, за да направи едно обръщане, нужни му са 20 милиона години. Знаете ли, какво ще стане в света, когато слънцето направи едно такова изключение? Ако това изключение попадне в нисходяща степен, цялата слънчева система ще угасне, нашето слънце ще потъмнее, а с това и всякакъв живот ще престане; ако това изключение попадне във възходяща степен, слънчевата енергия ще се увеличи 10 пъти, и тогава да му мислят хората, които са на земята.

Тъй че, сега има едно приблизително съвпадение — и слънцето, и земята са направили своите 100 милиона обращения и сега идват две изключения. Това е едно твърдение, което мога да докажа математически, с факти и данни, но не на това общество. Искане време, за да ви докажа формулите и фактите, с които окултната наука си служи. С това не искам да вселявам страх, но казвам, че има изключения, и всеки човек трябва да бъде готов на поста си да ги посрещне. И Христос казва: „Блажен онзи раб, който стои будно на поста си, за да не би като дойде господарят му, да го намери заспал.“ Ако вие мислите, че като ядете и пиете, животът ще си върви тихо, спокойно, лъжете се.

Съвременните учени твърдят, че човекът не е живял повече от 8000 години, но окултната наука и там се различава. Тя доказва, че човек е живял много повече, отколкото съвременните учени твърдят. Че човек е живял от преди 8000 години, за това говорят черепите, които са останали от ония времена, но че е живял много по-отдавна, такива данни не могат да се изнесат. И да се изнесат такива факти, връзката между тях е толкова деликатна, че може да се каже, че няма връзка. И когато в една от

своите беседи казах, че палецът определя развитието на човешката воля, някои казват, че това е нелогично. Но в действителност палецът е резултат на човешката воля. И в старо време, когато са искали да накажат някой твърдоглав човек, да прекрати своите престъпления, отсичали са двата му палеца. Тогава питам: Защо палецът у някои хора е по-дълъг, а у други по-къс, защо у някои е по-правилно сформирани, а у други не? Всичко това означава нещо, то говори за развитието на волята и разсъдъка у човека.

Погледне ли човек на палеца, ще разбере как върви развитието на една душа. Върви ли правилно развитието ѝ, палецът е правилен, няма изкривяване; има ли изкривяване, има и деформиране в този организъм. Ако твоят нос, очи и уста се изкривяват, това означава нещо. Лекарят ще каже: „Тук има една ненормалност, един апоплектичен удар.“ А аз казвам: Тук има едно разногласие между органите на тялото, между съединението на силите, между мислите и чувствата, които действуват в човека. Ако тази нова наука я развивам само теоретически, без нейното практическо приложение, тя няма никакъв смисъл. Всяка реалност трябва да има известна форма. Аз говоря за реалностите, които са определени величини, тъй както един математик борава с формулите, един химик с молекулите и атомите, един физик със силите — като с неща определени, а не отвлечени.

Сега ние казваме, че човек има душа. Определена единица ли е душата, на кое място живее тя, дали в мозъка, в сърцето, в белите дробове или в стомаха, де се намира изобщо? Съвременната наука не може да каже нищо за душата.

Сега да се върна към своята мисъл. Новото човечество най-напред трябва да започне с анатомията на човека, затова искам всички да се заинтересувате от анатомията. Като започнете да строите

къщи, най-напред нареждате греди, приготвяте скелета на къщата и после строите. Скелета, това е анатомията. Някои казват: „Не ни трябва анатомия.“ Не, без нея не можете. Няма дете, няма баща, няма майка, които да не изучават анатомията. Когато кроите дреха, пак започвате с анатомията. Терковете — това е един анатомичен знак, и според тях кроите. Следователно, съвременните хора изучават анатомически живота, все режат. Какво нещо е рязането? В новото човечество няма да изучавате само анатомията, но и физиологията. Как изучавате физиологията, когато строите къщата си? — Поставете ѝ прозорци, комини, за да става по-голямо течение в нея, да влиза въздух. А с какво се занимава физиологията? — С функциите на отделните органи, с функцията на сърцето — с кръвообращението. За да има благоприятни условия в живота ни, във всеки дом има нужда от физиология. Вие, които сега строите вашите къщи, имате ли големи прозорци? Аз ви препоръчвам само това: направете на къщите си по-големи прозорци, по-големи врати, отворете по-големи комини. Аз харесвам големите комини и съм против тези печки, които сега употребяват хората. Казвате: „Едно време дядо ми, баба ми бяха много здрави.“ — Да, но дядо ти имаше големи комини в къщата си, проветряването ставаше добре, а ти вървиш по низходяща степен, живееш във въглената киселина и разбира се, че няма да бъдеш здрав. Големите вентилации трябва. А какво правят българите? — Запушат прозорците с книги да не влиза въздух, да не се простудят. По-добре простудяване, отколкото да се диша въглена киселина.

Тия хора от новото човечество живеят, те ще се наплодят, за да разнасят навсякъде новите идеи. Всички вие можете да станете членове на това ново човечество. Кой от вас не обича братството и равенството? Кой баща не иска синът му да бъде учен, да не остане невежа? Новото човечество изисква всеки

човек да отговаря на следното: да бъде честен, т. е. да подчини своя егоизъм, справедлив, умен и добър. Не наглед само да отговаря на тези четири качества, но в абсолютния смисъл, да бъде тъй честен, че никога да не пожертвува чуждите интереси за своето добро, а всякога своите интереси за доброто на ближните си. Ще кажете: „Ако приложим това, ще дойдат върху нас страдания, нещастия. Ами със сегашните идеи, де е щастието? Не се ли избиха 30 милиона души, не се ли напълниха толкова затвори? И днес хората измират, защото служат на тази стара култура, която казва, че човек за човека е вълк. А Христос казва: „Всички вие сте братя.“ Аз ли създавам това учение? Аз казвам: Ако не искате да изпълнявате Христовото учение, изпълнявайте Мойсеевото; ако не искате да изпълнявате и Мойсеевото, тогава изпълнявайте законите на вашата държава, но във всеки случай, постъпвайте като честен и справедлив човек, не изменяйте на думата си. А вие постъпвате ту според Мойсея, ту според Христа. Смесвате законите. Някои ме запитват: „Ти говориш ли винаги истината?“ — Да, аз съм мислил върху всяка дума, която казвам. Ако говоря честно, справедливо, говоря за своето добро, защото не искам да опозорявам своята чест, не искам да позоря своите братя, не искам да позоря името Божие, а искам един ден, като ви срещна, да зная, че съм бил всякога справедлив спрямо своята душа и ум, та и вие да вървите по тоя път. Само така, с това учение, ще може да се подобрят майките и бащите, а всяко друго учение носи страдания, страдания, страдания!

Това братство има своето приложение. В окултната наука има определени форми и закони. Законите на това Бяло Братство, на тези 144,000 светли души от 100 милиона години насам не са се изменили нито на $\frac{1}{100}$ милионна част. Ето защо казвам, че законите в природата са разумни и неизменни. Всяка мисъл след хиляди години може да произведе

резултат. Ако насадиш една лоша мисъл, тя може да ти причини смърт. Ако ви обясня живота с всекидневните му произшествия, аз мога да го разгледам от гледището на индусите, от гледището на окултистите, а може и от християнско гледище. Истината ще си остане една и съща. Например, срещне те някой човек и те убие. При този случай, ние, съвременните християни, казваме: „Тъй е писал Господ.“ Аз казвам: Господ никога не е казал, не е писал да убия някого, но това аз го направих, а Господ само го е допуснал. А индуският закон обяснява това така: Ти си го убил преди няколко прераждания и, следователно, днес, в този си живот, същият, когото си убил, те убива. И тъй, вие може да приемете едното или другото обяснение. Ще кажете: „Това е еретическо учение, може ли човек да се преражда?“ — Може и неможе. Колкото е вярно едното, толкова е вярно и другото. Що се отнася до вярването или не, това са второстепенни работи. Душата е в сила да създаде всички свои форми: От нея зависи да дойде да живее на земята, колкото пъти пожелае. Ако тя пожелае да дойде на земята, Господ ще подпише. Онази душа, която иска да се прероди, преражда се. Следователно, в това отношение са прави и индусите, и християните. Като казвам „душа“, разбирам онази съзнателна Божествена душа, която може да дохожда тук, колкото пъти пожелае. Обаче, има друг закон в света, който обяснява нещата по друг начин, за да станат ясни и за да се образува един общ морал. Например, някой извърши едно престъпление, обрал е някого, и казва: „Кой ме видя в мрачината, че съм откраднал нещо?“ Да, но като открадне, оглежда се, страхува се. Защо? Съвестта ще го гризе, ще го преследва. А що е съвест? Тези 144,000 души, членове на Бялото Братство, казват: „Господине, ние видяхме престъплението, което извърши, и според нашия закон, който никога не се изменя, ние те осъждаме, и ще понесеш последствията от своите дела.

Тогава този господин, за да облекчи съвестта си, уединява се някъде, прекарва 10—15 дни в пост, и след това отива при някой свещеник да му прочете нещо, да го успокои. Свещеникът трябва да постъпи според закона на новото човечество и да каже: „Братко, ти ще се изповядаш пред Бога. А тъй, да постиш 10—15 дни и с това да изкупиш своето престъпление, това не минава пред Бога.“

Аз ще ви кажа, как трябва да се изповядвате пред Бога. Например, запалил си къщата на своя ближен. Ще поправиш грешката си, като отидеш при пострадалия, ще му се извиниш, ще му купиш нова къща и нови мебели и ще му изплатиш дълговете. Ако не постъпиш така, никаква прошка няма. Господ казва: „Ако си обезчестил някоя жена, във второто ти прераждане ще я вземеш като своя жена или ще ти стане дете, ще я отгледаш и така ще си изплатиш греховете.“ А днешните момци си казват: „Какво от това, че съм обезчестил някоя мома?“

В Америка, един млад момък, син на богат търговец, обезчестява една мома, изоставя я след това, тя става блудница и след това умира. Момъкът свършва богословие и става знаменит проповедник. Всички го намирали за благочестив, добър човек. Оженва се, ражда му се син, който на 16-та си годишна възраст става голям вагабонтин. Хората се очудвали, че от такъв благочестив баща излязъл толкова лош син. Казвам: Този син е неговата блудна мисъл. Бащата ходи вечерно време да го търси, да го прибира в дома му, но едва след десетки години успява да го поправи. Така той изплатил дълга си. Този ваш син е вашата възлюбена, която вие изнасилихте. Господ ще каже на бащата: „Ето твоята възлюбена, изплати се към нея.“ Синът ти ще каже: „Сега признавам, че си благороден, защото знаеш да любиш, а по-раншната ти любов не беше, както трябва.“ Затова ние трябва да ценим майчината любов, която дава всичко.

Аз препоръчвам на съвременните моми и момци, като си дават дума помежду си, да устоят на нея, да са готови да умрат за тази си дума и да кажат: „Аз те обичам, за тебе жертвувам чест, живот и всичко си богатство, но никога няма да се откажа от тебе.“ Това разбирам човек с характер! А какво става сега? Днес се оженват, утре се разлюбват, искат развод, дохождат до митрополията, тя да разреши въпроса. Казвам: Свещениците нямат право да развеждат никого, нямат право и да венчават. Ако дойде някой при мене да го венчавам, аз нямам право да сторя това, но ще питам само този момък: готов ли е да пожертвува имот, чест и живот за своята възлюбена? Ще питам и момата: готова ли е да жертвува имот, чест и живот за своя възлюбен? Ако и двамата ми отговорят, че са готови, само тогава мога да ги венча, иначе не венчавам, и нямам право да венчавам. Така трябва да бъде, за да се оправи това общество и тоя народ.

И така, трябва да проникне Христос в света. Това е, което носи братството, което проповядва Христос. И тези светли братя слизат сега. Те ще употребят тези две изключения — изключението на слънцето и на земята; ще настане едно ново чудо, за което в Писанието се казва, че иде ново небе и нова земя — ново човечество. Аз казвам: На старото човечество ние туряме един кръст, Господ да го прости, и за в бъдеще ще живеем с законите на новата земя, на новото човечество. Това иска братството.

Аз не ви проповядвам за някакъв мъртав Господ, а за живия Господ. А ако питате: „Де е Господ,“ ще ви кажа: — Той не е в това небе, което виждате. Някои казват: „Докажи ни де е този Господ.“ Господ няма нужда от доказване. И моравката със своето нисше съзнание не разполага с органи, с които да разбере, че съществуват хора. Моравката, като я хванете с двата си пръста, или като се качи на гла-

вата на някой човек, казва: „На каква голяма могила се качих.“ Разглежда света от тази височина, и като се върне при другарките си, казва им: „Днес посетих една голяма планина“. Така и нас Господ ни хваща с двата си пръста, а ние питаме: „Има ли Господ.“ — Да, Той е тези два пръста и ни казва: „На моята глава не можеш да се качваш.“

Ако вие не виждате в лицето на вашите братя живия Господ, не разбирате това учение. Ако аз във вашето лице не виждам Бога, моето учение е лъжливо. Ако не ви обичам и не съм готов да се жертвувам за вас, проповядвам едно лъжливо учение. И вие трябва да се жертвувате. Братство трябва да има в тоя свят! Това учение трябва да възприемете. То се проповядва от всички добри хора, от всички майки и бащи, от всички братя и сестри. Самопожертвуване трябва в този свят, доста лъжи! Някои казват: „Колко ще ми се заплати, за да служа?“ Никакво плащане вече не трябва. Аз говоря за тези, които се считат християни, за другите не говоря. Затова Христос казва: „Които не са християни нека излезат навън, за да се знае, кои са за и кои против.“

Хората от света казват за някои: „Ето тези са благочестиви християни“. В какво се състои тяхното благочестие? — Ходят редовно на църква. — Не, не, църквата, това сме ние, тези живи тела, това са църквите. Ако не можем да живеем един чист, почтен живот, какво ще стане с нашите църкви? Какво стана в Русия? Русия не послуша гласа на Толстоя, който бе глас на Бога живаго. И духовенството доведе болшевизма. Болшевизмът, това е камшикът на Бога в Христовата ръка. И днес Той ни пита: „Това ли създадохте в толкова години?“ Христос е, който действа в Русия, а не някакъв сатана. Когато един хирург вземе своя нож, за да направи една операция, той знае как да го употреби, за да изреже само болното месо и да помогне на здравето; който

хирург не е опитен, той не ще знае да направи операцията макар да минава пред света за свършен в тази област. И българите трябва да благодарят на болшевиките. Но туй не влиза в моята тема.

А какво направиха американците? Те ни изпращаха ред години мисионери да проповядват Христовото учение, а във време на войната те продадоха на българите 10 милиона килограма брашно по два златни лева единият килограм. А днес колко струва златният лев? — Десет лева. — Значи, един килограм брашно струваше 20 лв. А мислят ли американците, че постъпиха съобразно с Христовото учение? Те изгубиха случая да дадат един добър пример. Не, това не е християнство! Тъй говори Христос, тъй говорят Светлите Братя!

Ако българите мислят да вървят по този път, по който са тръгнали, не ги очаква никакво добро. Тази култура няма да им помогне! В света всичко трябва да се измени. Никой народ не трябва да изнасилва друг народ; никое общество не трябва да изнасилва друго общество и никой човек не трябва да изнасилва друг човек, а всички трябва да живеят по този велик закон на любовта. Ако приемете това учение, всичко ще се измени и вие ще се благословите като народ. И този закон ще дойде. Ако ли не го приемете вие, други ще го приемат.

Ще приведа един пример. В старо време, в тъй наречения златен век, живели две царства: царството на еспертите и царството на мензите. Царят на еспертите имал син и според тогавашния обичай, повикал мъдреци, които да определят бъдещата съдба на сина му. Един от тези велики мъдреци направил своите изчисления и казал на царя: „Твоят син около 20 годишната си възраст ще премине една голяма криза, затова трябва да го изпратиш овчар в друго царство, за да се научи там на великите закони на живата природа“. Бащата бил верен на тези указания на мъдреца и казал на сина си: „Синко,

от сега нататък ти ще трябва с пот на лицето си да изкарваш прехраната си“, и го изпратил като овчар в царството на мензите. Момъкът прекарал тук цели десет години, изучавал законите на природата. На единадесетата година от своето пребиваване тук, един ден дохожда на разходка, възседнала на бял кон, дъщерята на царя на мензите. Тя била придружавана от свои телохранители, но увлечена от хубавите полски цветя и красива природа, тя слязла от коня и се отдалечила малко от тях. В това време нейде из камънаците, изкочила една кобра и ухапала царската дъщеря в десната ръка. Овчарят — царският син, като забелязъл това нещо, и като знаел законите, бързо се затичал при царската дъщеря, турил устата си на ръката ѝ и изсмукал отровата. Нейните телохранители, като забелязали отдалеч това нещо, помислили, че този момък оскърбява царската дъщеря, затова опънали своя лък, намазан с отрова, срещу него и го ранили в лявата ръка. Царската дъщеря, като забелязала това нещо, приближила се до него, бързо разкъсала ръкава на дрехата му, турила устата си на раната му и изсмукала отровата. Питам сега: Кой кого спасява? Момъкът спаси момата от отровата на змията, а момата го спаси от отровата на човешката стрела. Момъкът казал на момата: „Ти пострада от отрова на змия, а аз — от човешка отрова“.

И тъй, сега жените страдат от отровата на змията. Знаете ли, коя е тази змия? — Тя е техния краен егоизъм. И жените и мъжете трябва да се спасят от тази отрова. Жената трябва да изсмучи отровата на мъжкия егоизъм, а мъжът трябва да изсмучи отровата на женското изопачено сърце. Само така мъжете и жените могат да си подадат ръце, да познаят, че те живеят заедно и могат да се разбират. И всички съвременни християни трябва да си подадат ръка. Аз като дойдох в Търново, как ме посрещнахте? Не, приятели, аз идвам да ви из-

смуча отровата. Дали вие ще изсмучите моята, това е друг въпрос, това времето ще покаже. Ако изсмучите моята отрова, ще ви кажа: Вие сте мои братя. Това е проявлението на закона на любовта, който работи в света. Всеки, който изсмуква отровата на брата си, дават му една целувка, а който не стори това, той бива изпъждан навънка.

Младежи, във вас е бъдещето! Мъже и жени, живеете според закона на любовта! Не живеете по пътя на остарелите в греха, откажете се от многото любовници, които имате; един любовник и една любовница са достатъчни, една мома, но хубава, и един момък, но отличен — те са достатъчни; не ви трябва нито двама мъже, нито две жени. Тогава нека има вътрешна свобода във вас и да не се свързвате с робство. Така мислете и приложете този закон навсякъде, в обществения, в политическия и в религиозния живот, за да придобиете Христовото учение. Само така българският народ може да се повдигне. Само по този морал!

Като ходя сега по Търново, наблюдавам хората, срещам разни свещеници, съдии, учители, стражари, слуги и си казвам: Братя, тъй както живеете, не вървите по правия път, не е това Христовото учение, не е братство. Аз срещам много свещеници, проповедници, учители, стражари и други — благородни хора, но срещам и неблагородни между тях. Това не е упрек, но констатирам един факт и казвам, че трябва да се повдигнем до такава висота, до този чист морал, който ни се посочва от светлото Братство. Да не лъжем! Майките и бащите не трябва да лъжат. Каквото каже майката, бащата, свещеника, съдията трябва да го изпълнят, да умират на своята дума. Ако аз изпълня своето обещание, мога да се нарека човек; не го ли изпълня, в мене няма никаква човештина, никакво братство. Бъдещата наука е на страната на онези хора, които живеят по този начин. Аз виждам в младото поколение стремеж към нови

идеи. Като следя комунистите, не ги осъждам, виждам, че те, без да се препоръчват за християни, вършат хубави работи, правят големи жертви, а християните, които говорят за Христа, гледат, как да се осигурят. И тъй, комунистите са безверници без пари, а християните — вярващи с пари. Аз бих желал да срещна един човек, който да знае, че има Господ в света, да се срамува, когато излъже някого, да знае, че ще бъде осъден, когато обиди някого, и да бъде искрен да иска извинение. А сега, като извършим едно престъпление, казваме: Аз имам право. Да, всички „имаме право“ да вършим престъпления, всички „имаме право“ да лъжем, всички имаме право да вършим добрини, да говорим истината, всички имаме свобода, но трябва да знаем, че всеки ще отговаря. Ако крадеш, ще те крадят; ако съсипваш, ще те съсипват; ако обезчестяваш, ще те обезчестяват. Каквото правиш, такова ще намериш. „С каквато мярка мериш, с такава ще ти се върне“, казва Христос. Законът е верен.

Сега аз ще ви пророкувам нещо. Няма да гадая. Какво е днес времето? — Хубаво, ясно и топло: слънцето грее отлично. Ясното време показва, че всичко ще се развие добре за в бъдеще, ще има голяма топлина, и в скоро време между българите ще има едно течение на добро, умовете на хората ще се изменят, ще се стоплят и ще започнат да мислят правилно. Тихото време показва, че българите ще дойдат до съзнание, няма да правят опити за нови войни, няма да направят грешката на 1912 и 1915 години; сега вече българите няма да воюват с оръжие, а с любовта, ще пазят строг неутралитет и ще кажат: „До сега служихме на централните сили, на съглашението, а сега искаме вече да опитаме този нов живот по Господа и да устроим живота си според Неговата воля.“ Само така ще дойде съзнанието у българите и ще се повдигнат те като народ. Тогава те ще се обърнат и към комунисти, и към со-

циалисти и ще кажат: „Братя, ние ви обичаме, ние виждаме във вашите стремежи хубави идеи, които ни са потребни, няма какво да делим, всичко на земята е наше, хайде заедно да работим.“ Ще ми възразят някои: „Добре, но те не вярват в Господа, не обичат хората.“ Как да не вярват? И те си имат Господ, щом обичат, имат Господ. Ако ме срещне някой и ме обере, осакати крака ми, а вярва в Бога, каква полза имам аз и другите хора от неговото вярване? Ако ме срещне някой и ми направи добро, а не вярва в Бога, той ще бъде по-полезен от първия, който остава само със своята теория. Този, който вярва и ме обере, ще го заплую; този, който не вярва, и не ме обере, ще му дам две целувки, защото той не опозорява името Божие и изпълнява волята Му. Това е новото учение, което сегашното поколение трябва да има пред вид. Тази обществена проказа трябва да се изчисти от дъно.

Така трябва да проповядват всички свещеници, така трябва да проповядват всички българи. Ако така проповядват, моето благословение на тях, но ако не вярват и не проповядват така, сами ще се оплюят. Нека свещениците кажат: „Съ името на Христа ще служим на Бога, без пари ще живеем. Но, ще ми възразят, че имат жени, деца. — Та жените не могат ли да живеят като вас? Попадията не може ли да живее като вас? — Може. Тя трябва първа да даде пример за безкористие, а тя гледа първа да се осигури. На владика и на поп защо му са пари? Как искат те да се осигурят? Христос не беше осигурен. На Христа колко плащаха за проповедите Му? В името на Христа ви говоря. Нали в името на Христа вие служите?

Така погледнете вие: тази работа е сериозна. Две изключения идат. Искам да ме разберете право. Аз нямам ни най-малко желание да обидя някого от вас. Вашите вярвания, вашите дълбоки убеждения, каквито и да са, те са за мене свещени, но ло-

шите ви постъпки, те са друго нещо, аз тях не мога да споделям. Аз не мога да търпя злото в света, не мога да гледам спокойно, когато един човек оскърява друг. Мога да мълча, но в душата ми се повдига голяма скръб и си казвам: Тези хора са християни; кое е това заблуждение, което ги сковава, какъв е този психологически момент, когато те излизат извън себе си?

Но аз вярвам, че иде голяма топлина, която ще стопи ледовете. По планините ще се вдигнат големи изпарения, ще потекат чисти, бистри потоци. След това ще се яви буйна растителност, посадените семена и плодове на хилядите години от миналото ще изникнат, ще цъвнат и ще вържат, и народите на цялата бяла раса ще си подадат ръка. Ще дойде тази нова култура в света, на която никой не се е надявал, и която никой не е виждал. И всички ще бъдете граждани на тази нова култура, на това ново човечество!

И бих желал всички да бъдете гости на трапезата на това ново човечество. Вие всички сте поканени, но да не откажете, тъй както преди 2000 години Христос покани на угощение много хора, а те се отказаха под разни предлози: едни, че имат работа на нивата, други, че си купили 5 чифта волове, та трябва да ги опитат, а трети, че се оженили. Всички отговориха: „Имайте ни отречени от новата култура!“

Христос пак иде сега и пак кани цялата бяла раса да подемe това ново учение. Сега всички добри хора, които са пасли стада от пет века, ще ги вземем като Божествени, и ще ги използваме за съграждането на това велико Божествено здание. Защото животът не се гради от един камък, и когато го съградим, само тогава ще дойде мъдростта и любовта, само тогава ще има музика, поезия, изкуство, само тогава ще има ред и порядък, само тогава ще има

разбиране между всички хора, само тогава ще си дадем една света целувка, в която ще почувствуваме радостта, която ангелите чувствуват.

*

Беседа от Учителя, държана на 19 август, 1920 г., Преображение,
в салона на читалище „Надежда“, в гр. Търново.